

[Indenrigsministeren.]

lem; den består, og den vil formentlig altid bestå, så længe vi har et kommunalt selvstyre her i landet.

Ninn-Hansen: Hvis indenrigsministeren er genial, synes jeg ikke, det er blevet afsløret i denne sag. Det, der bliver tilbage, er, at vi foreslår en enkel ordning, der giver en retfærdig løsning, og at det erkendes fra regeringens side — det fremgik jo også af finansministerens bemærkninger — at der opstår nogle skævheder, når man afskaffer fradragsretten for kommunale skatter. Jeg synes ikke, at indenrigsministeren med det, han har sagt her om, hvad der skulle erstatte ordningen, på nogen måde har angivet, at man blot tilnærmelsesvis kommer i nærheden af en ordning, der virker lige så tilfredsstillende i udligningspørgsmålet.

Finansministeren gik tilbage i historien og talte om, hvem der havde ansvaret for forudbetalingen. Det er rigtigt, at det konservative folkeparti har stemt for, at vi skulle have en sådan ordning; men tilbage i finansministerens bebrejdelser ligger der altså også en bebrejdelse mod hans forgænger som finansminister, der har accepteret en sådan ordning og er gået ind for den. Jeg synes, det var rigtigt, at man gennemførte forudbetalingsretten på daværende tidspunkt, og jeg tror, man har haft glæde af ordningen. Men man skal selvfølgelig også ud af den på den rigtige måde. Vi har ment, som jeg nævnte, at det bedste ville være opretholdelse af fradragsretten, indtil kildekatten trådte i kraft, og at man så slettede forudbetalingsretten nu.

Så var det det forslag, som finansministeren desværre ikke ville acceptere, om at gøre noget for at få en retfærdig løsning. Ja, jeg synes egentlig, at finansministeren i mindst lige så høj grad som vi andre burde interessere sig for denne retfærdighed. Det, der er tilfældet, er jo, at man stiller folk, der har forudbetalt, bedre end dem, der ikke har forudbetalt, enten fordi de ikke havde råd til det, fordi de ikke har villet,

eller fordi de har lyttet til advarsler imod at forudbetale — og det sidste skal vi jo have med. Derfor har vi sagt i udvalget: skal vi ikke se at få klaret denne sag? Jeg skal ikke gennemgå alle finansministerens indvendinger, men blot sige, at man jo kan give op og sige, at sagen er uløselig. Vi har derimod foretrukket at beskæftige os med at få en retfærdig løsning. Finansministeren interesserer sig altså stærkt for, om det så ikke ville gå ud over dem, der har forudbetalt; men det er jo en kendsgerning, at selv de, der har forudbetalt 100 pct., vil bevare en væsentlig del af den besparelse, de har opnået ved at forudbetale. For en indkomst på 10.000 kr. kan der blive tale om en merskat på 15 kr. med en besparelse på 42 kr.; for en indkomst på 15.000 kr. — stadig efter fradrag — kan der blive tale om merskat på 179 kr. med en besparelse på 265 kr., og for 22.000 kr. bliver der en merskat på 409 kr. med en besparelse på 416 kr. Dertil kommer, at den merskat, der er tale om, jo kun drejer sig om et halvt skatteår, da det kun er 2 kvartaler, der skal opkræves. Vi synes altså, at det ville være en mere retfærdig løsning. Når de unge nævnes i den forbindelse og man altså specielt trækker den gruppe ud, der har haft indtægten i dette år, og siger, at de vil blive ramt af højere marginalsatser i et enkelt år, vil jeg dertil sige, at så vil de også have den fordel indtil kildeskatten, at de får de 1½ års kredit, der er efter de nuværende skatteregler.

Jeg vil altså gerne understrege, at også forudbetalerne ville opnå en besparelse ud over den besparelse, de har opnået tidligere ved at forudbetale, og man ville få en retfærdig løsning, hvor de, der ikke havde råd til det, eller de, der fulgte advarslen og ikke forudbetalte, ville blive stillet bedre og få de lettelser, jeg har omtalt.

Finansministeren (Grünbaum): Hr. Ninn-Hansen sagde, at finansministeren havde afvist og ikke — sådan forstod jeg det — ville være med til at gennemføre det ret-